

Amb cor de Pare (2)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Tots recordem, tancats a casa, la Setmana Santa i la Pasqua de l'any passat. Molts, tristos a causa de la soledat. D'altres, joiosos d'estar dies seguits amb els més propis. Jo diria que els més afortunats foren els esposos ben avinguts i llurs infants, que gaudiren llargament dels pares.

Enguany ens podem moure, però només amb la pròpia bombolla de convivència. Com que ens recomanen que no ens barregem, ens toca: anar als oficis en família, visitar algun santuari o anar d'excursió només amb els de casa. És possible que aquesta situació es perllongui durant la cinquantena pasqual, si propiciem irresponsablement la quarta onada de la pandèmia. Us proposo, doncs, una Pasqua per a reaprendre a ser pares.

Ser pares és una urgència, perquè, com diu el Papa, «en la societat del nostre temps, els infants sovint sembla que no tinguin pare». Són tants els que han crescut sense pare i necessiten algú que exerceixi damunt d'ells una paternitat sana! El Pontífex ens diu que «també l'Església d'avui necessita pares», referint-se al rol paternal que han d'exercir els pastors i les comunitats a favor de tanta gent que ha de reconstruir les seves vides.

Pas a pas. Comencem coneixent i estimant el mestre en paternitat que ens proposa l'Església, en aquest Any de Sant Josep. Fem-ho, en l'inici també de l'Any *Amoris Laetitia*. Aprenguem a ser pares, a ser família, acompanyats per l'exemple del patriarca de l'Església.

Coneguem Josep. Llegim els evangelis de la infància (Mt 1-2; Lc 1,5 - 2,52). Llegim la bonica síntesi que en fa el papa Francesc en el proemi de la *Patris corde*. Lle-

gim, per què no, la novel·la sobre sant Josep –*L'ombra del Pare*– que cita el bisbe de Roma en la darrera part de la seva carta.

Cultivem l'estima a sant Josep. Resem en família l'oració que Francesc recita diàriament des de fa més de quaranta anys. Visitem en família el santuari de Sant Josep de la Muntanya, la imatge del qual fou coronada canònicament fa cent anys. Aneu a Josep –*Ite ad Joseph*–, confiant a la seva intercessió les vostres necessitats més difícils, com feia santa Teresa de Jesús, com fa el bon papa Francesc, com fan tants fidels d'arreu enviant-li cartes al venerat santuari barceloní.

Sí «de Joseps, Joans i ases n'hi ha a totes les cases», tibem de la nostra tradició josefina, de la nostra popular estima a sant Josep, no sols fent tot això sinó aprenent d'ell a ser pares. La carta que ens pot guiar –*Amb cor de Pare*–, la que he començat a comentar en aquesta Setmana Santa, la trobareu a la pàgina web del bisbat i ja sabeu que, si no sou destres amb l'Internet, només cal que demaneu als fills o nets que us l'enviïn al WhatsApp.

